

evadir las respuestas que tienen que dar ustedes en el presente y que trabajen por la mayoría de los ciudadanos.

Y a mí lo que me preocupa es cómo evaden esas preguntas, que no dan una respuesta clara y contundente. Oiga, digan que piensan, porque su directora general cuando se reunió con los orientadores laborales dice «el Servef se compromete a consolidar las plazas de los 120 orientadores laborales». Ahora usted acaba de decir que, bueno, que igual solo hasta 2018.

Señor *conseller*, a quién debemos creer. ¿Su palabra? ¿La de la señora Mira? Es que el pacto del botánico no lo ha roto la señora Mira, es que nacía viciado y nacía hundido desde que no contemplaba el empleo como una de sus prioridades.

Señor *conseller*, si no lo hace por los 120 trabajadores del Servef, si no lo hace tampoco por el Servef, por el empleo y por los valencianos, háganlo por lo menos por no volver a incumplir con sus compromisos y sus promesas. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Gracias, señor Caballero.

Senyor *conseller*, per a finalitzar el debat del torn de rèplica, té la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Bé, senyor diputat, d'incomplir vostés en saben molt, molt, eh. Per tant, per tant, és a dir..., aleshores, no vagen donant lliçons a ningú.

I una cosa sí que tinc clara, i és que l'assumpció de la meua responsabilitat com a *conseller* no quedarà darrere, això tinga-ho clar, eh, tinga-ho claríssim.

Per tant, si jo li acabe de dir i li dic per segona vegada, li done la segona resposta a la mateixa qüestió perquè ho senten altra vegada els orientadors laborals, complirem allò que la llei permet. I la llei permet ara que l'EBEP done la possibilitat que puguen estar fins a 2018.

I mentres treballarem en generar estructura, perquè és de veres que el Servof com a organisme autònom pràcticament no té estructura o està desfeta eixa estructura; hi ha un 50% d'interinitat, falten moltíssimes places, i vosté ho sap. Val, i aleshores estem treballant en reconstruir i en generar la confiança de l'organisme autònom, i això vull que quede clar.

I, per tant, no faça més demagògia del tema, perquè li he donat la contestació en la primera intervenció que he tingut. I ara li la torne a donar. Això que quede clar.

I després em sap greu repetir-me, perquè hui sembla ser que les preguntes al voltant del Servof siguen moltes. Ara després hi ha una altra interpel·lació al voltant d'ell.

Però vull comentar-li que el canvi organitzatiu és importantíssim en tot este procés. Si no tenim un canvi organitzatiu i

que s'estructure el sistema d'ocupació valencià, mitjançant, com he dit, l'ordenació de les polítiques actives d'ocupació, no anirem bé –i ho he comentat abans.

Ens cal un impuls de la xarxa de centres propis de formació, que havien estat abandonats, abandonats, i vostés sabien com repartien la formació. (Veus) No, no fa falta. En Andalusia, no. Ací, ací també.

Intensificació de l'atenció personalitzada, que és importantíssim.

Implicació intensiva de les tecnologies de la informació, de les TIC. És bàsic per a estalviar i simplificar els procediments i que això repercutisca en la ciutadania.

Incrementar el diàleg social, cosa que vostés havien perdut en la seua totalitat.

Creació –i torne a repetir– d'una plantilla de treballadors i treballadores estructural, que ens faça possible millorar la gestió de l'organisme autònom.

I després –ja ho he dit–, avaluació, un estudi per a mesurar l'impacte en l'ocupabilitat en els seus programes i serveis. Vostés això de l'avaluació, sembla ser que ho tenien molt abandonat. (Veus)

Per tant, dir sense cap tipus de dubte –jo, gràcies per les intervencions, eh?–, la col·laboració i suport de tots els agents econòmics i socials del País Valencià relacionats amb l'ocupació i articulats a través del diàleg social, és una peça fonamental per a aconseguir l'objectiu d'una ocupació estable i de qualitat al nostre territori. I amb aquest objectiu, ens programem i organitzem les actuacions que hui en dia tenim al Servof.

Torne a repetir, no li càpia qualsevol dubte que estarem treballant per a millorar dia a dia en el sistema del Servof, l'estructura del Servof, i que les polítiques actives d'ocupació realment siguen rendibles i *rentables* per a tota la ciutadania.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, honorable *conseller*.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre les mesures que està duent a terme la conselleria per a millorar la gestió, la qualitat i l'eficiència del Servof, que formula la diputada senyora Rosa María García González (GP Ciudadanos) (RE número 14.625, BOC número 58)

El senyor vicepresident segon:

Passem al punt huité de l'ordre del dia, la interpel·lació al *conseller* d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre les mesures que està duent a terme la

conselleria per a millorar la gestió, la qualitat i l'eficiència del Servef, que formula la diputada Rosa María García González, del Grup Parlamentari Ciudadanos, que té la paraula.

La senyora García González:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías.

Señor *conseller*, hoy vamos a hablar de uno de los temas que más preocupan a los españoles y, por ende, también a los valencianos: el empleo, el paro y las medidas políticas al respecto, porque este tema en concreto es la principal preocupación de los españoles, con un índice de alrededor del 80% desde el año 2009.

Mucho ha llovido desde entonces, muchas reformas laborales han venido a alterar el mercado de trabajo, especialmente recortando los derechos sociales de los más desfavorecidos.

Han intervenido en esta materia dos presidentes de colores políticos totalmente contrapuestos y que nos encontremos en la situación actual evidencia el grandísimo fracaso que sus respectivas reformas han supuesto.

Un fracaso de perspectiva, un fracaso de medidas y un fracaso de recortes que quedaba evidenciado mes tras mes en los informes sobre las tasas de desempleo y los análisis de los principales problemas que llevaba a cabo el CIS, sin que tuviésemos respuestas que tuviesen más calado que los brotes verdes, hablarnos de signos de una recuperación que nunca ha acabado de llegar, las increpaciones al futuro, culpar a la situación internacional y montar reforma laboral tras reforma, todas ellas definitivas, todas ellas basadas exclusivamente en recortar derechos a los trabajadores, como si eso fuera el panacea de la competitividad. ¡Genial!

Voy a dejar claras dos cosas. Primera, ¿sabe cuántas grandes reformas laborales hemos tenido desde los años ochenta, todas ellas incluyendo en su exposición de motivos que eran las medidas definitivas para mejorar la competitividad española y todas ellas a base de empeorar las condiciones laborales de nuestros trabajadores? Si somos muy estrictos en los criterios, más de sesenta. Y todas ellas se han evidenciado inútiles. No pasa nada. Total, era solo a costa de los trabajadores.

Segunda. Hay estudios de sobrado rigor científico que acreditan que si pusiésemos las condiciones laborales en su totalidad a niveles de China, seguiríamos siendo menos competitivos que los chinos.

Conclusión de las dos anteriores: el hombre será el único animal que tropieza dos veces en la misma piedra. Pero, desde luego, el político español es el único animal que cae más de sesenta veces en el mismo error, sin pararse a buscar alternativas y, encima, se jacta de ello.

Nuestros gobiernos no han dudado en destrozar los derechos laborales, la seguridad social, el sistema de pensiones, la jubilación o, entre otras muchas cosas, las prestaciones por desempleo. Todo ello para mantener los mismos vicios

estructurales que tradicionalmente lastra nuestro sistema laboral; todo ello por no tener el valor de adaptarnos a los nuevos tiempos, todo ello con el fin de que todo cambie para que todo siga igual.

Pero no es hoy y no es en este hemicycle donde se va a mantener un debate en estos términos, aunque debo decir que tampoco estaría de más. Hoy de lo que venimos a hablar –lo siento, señor *conseller*, por segunda vez– es de uno de los principales instrumentos de los que disponemos los valencianos para intentar paliar la lacra laboral que venimos sufriendo, el Servef.

La misión del Servef, por lo menos lo que hace constar en su página web, es la de trabajar por y para el empleo, ofreciendo a los ciudadanos de la Comunitat Valenciana la posibilidad de mejorar su capacitación profesional y su promoción individual en aras a su incorporación, reingreso o mantenimiento en el mercado laboral; y a las empresas la posibilidad de satisfacer sus necesidades de empleo, facilitándoles las medidas, mecanismos e instrumentos adecuados para ello.

Bien. Pues si nos atenemos a cómo ha venido desempeñando esa misión en los últimos años, la conclusión solo puede ser una: fracaso absoluto. Si queríamos que el Servef fuera una referencia en la creación de empleo, hemos fracasado de todas todas.

Solo tenemos que ver los ratios entre las personas que tenemos trabajando en el Servef y el número de demandantes de empleo en el Servef, que consiguen un trabajo, para ver que la eficiencia brilla por su ausencia. Más aún, si comparamos esos mismos ratios con el resto de España. El promedio nacional es del 1,7%. ¡Una vergüenza! Bueno, pues en nuestra comunidad, vamos por debajo.

Pero más allá de la fría estadística, nos encontramos con la realidad que subyace: los valencianos, tanto particulares como empresas, no conciben el Servef como un mecanismo eficiente a la hora de buscar empleo o gestionar la búsqueda. Y eso es un problema real en el que no vemos que se estén tomando medidas que no sean parche tras parche.

Si lo que buscábamos es que fuera el baluarte de la creación de empleo de calidad en la Comunidad Valenciana, la realidad es que el fiasco es muchísimo mayor. El empleo que genera el Servef solo se puede clasificar en dos términos: temporal y precario. Temporal es la primera gran característica. Aproximadamente, el 90% de los empleos que crea son temporales y gran parte de los mismos ni tan siquiera superan el mes de duración. Y respecto a la precariedad, a la vista de las estadísticas que mes tras mes viene publicando el propio Servef, parece que la especialidad es cubrir puestos de trabajo que no requieran formación, o de formación muy escasa, con nuestros universitarios, sin parar a plantearse si podrían buscarles colocación más conforme a sus capacidades.

Frente a eso, la última gran medida, el «Avallem Joves», un plan que parece fomentar la contratación, pero que cae en todos los vicios de legislaturas pasadas. Se centra en un único grupo y no en la problemática en sí. Se basa en concebir el empleo y los recursos humanos solo desde la perspectiva de reducir los costes de contratación. No busca generar condiciones reales de empleo estable, no garantiza que la

formación y experiencia que se da a nuestros jóvenes sea real y efectiva.

Además, parece que ese protagonismo absoluto del *avalem* se debe a que su *conselleria* ya ha dado por imposible a otros grupos, como puedan ser los mayores de cincuenta y cinco años, los parados de larga duración o las mujeres que proceden del ámbito doméstico, muchas sin formación ni ayudas para la misma.

Bueno, algo he de reconocerles, por lo menos, y en lo que respecta a los jóvenes, no es como en la legislatura anterior, que cuando abrías la sección de empleo joven del Servef, al protagonista indiscutible era un video donde se explicaba cómo conseguir trabajo en Europa.

En definitiva, el Servef ha fracasado como agencia de colocación. Apenas se ha limitado a un mero control de los desempleados, más abocado a buscar excusas con las que retirarles las prestaciones que otra cosa. Y todo lo anterior para rematar en uno de los servicios de empleo autonómicos más faraónico de España, superado únicamente por Andalucía en número de trabajadores, y allí nos superan exclusivamente porque ellos tienen ocho provincias.

Eso sí, cuando no ponemos a modificar la estructura..., cuando nos ponemos a modificar la estructura, no lo hacemos donde escuece a los cargos puestos a dedo, sino dejando de renovar, por ejemplo, a los orientadores profesionales del POP, a los que saludo esta tarde.

Sé que nos dirán que todo eso es la herencia recibida, pero es que en el año que casi ha pasado desde que entraron en el gobierno, su maravilloso gobierno del cambio, tampoco parece haber hecho mucho para remediar esa herencia. ¿De qué pueden presumir? ¿De haber destinado más dinero en los presupuestos? Pues mire, esa subida presupuestaria se debe mayoritariamente a los fondos extra de esa Unión Europea, a la que luego no dudan de tildar de insolidaria, que nos ha mandado en materia de empleo juvenil y fondo social europeo.

Lo segundo, que poner dinero por sí mismo no es la solución. Hay que tener idea de en qué gastar ese dinero para que nos lleve a alcanzar los objetivos que perseguimos.

Mire, el pasado 22 de octubre, el señor Puig anunciaba a bombo y platillo la refundación del Servef para sacarlo de la UCI. Sinceramente, no puedo alcanzar a ver en qué ha consistido, dado que está igual o peor.

Señorías, si entran a la página del Servef y hacen clic en plan estratégico del Servef, podrán leer: «Estamos llevando a cabo un proceso de revisión del plan estratégico del Servef.» Y ha pasado prácticamente un año. O sea, que si se ha dado esa supuesta refundación, habrá sido la refundación fantasma, la refundación de la ópera, la refundación de Canterville, la refundación de Bitelchús, la de Myrtle la llorona... Yo qué sé, no sé, fantasma, porque nadie puede acreditar realmente ni haberla visto ni su mera existencia.

Por eso, la pregunta que le hacemos, señor *conseller*, es la siguiente: ¿qué medidas está llevando a cabo su *conselleria* para mejorar la gestión, calidad y eficiencia del Servef?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Honorable conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyora diputada, tinc de donar-li la raó pràcticament en tot el que ha dit.

Però a mi m'agradaria començar... Jo no sé si vostés han vist alguna vegada eixa sèrie que es deia *Embrujada*, tiqui-tiquitic i aleshores ho aconseguia tot. ¡Quina pena, quina pena no poder ser-ho! Perquè la veritat canviaríem les coses molt més a pressa del que realment la realitat de vegades ens permet i que el desig d'aquesta persona que els parla seria fantàstic el poder canviar eixa realitat de la manera més ràpida i, a més, més efectiva.

Però vostés mateixos, i no fa falta que entrem en més detalls, saben que tenim moltíssims impediments, que no ens ajuden a implementar tot allò que nosaltres volem. I sap greu repetir l'impediment més gran, que és eixe tema de l'infrafinançament que realment ens ajuda molt, molt poquet a poder tirar endavant projectes.

I després, sí que m'agradaria dir-li una altra cosa. Els diners, al final –jo que he segut alcalde, em dona igual d'on vinguen–, al final són diners, vinguen d'Europa, o vinguen d'ací o d'allà. Però mínimament que vinguen i que vinguen els justos, els que ens toquen, perquè això seria important i ens ajudaria.

He de dir-li que sí que, és de veres, hem de ser més eficients i eficaços en les polítiques actives d'ocupació, perquè l'instrument que tenim, perquè l'organisme autònom ens servisca per a ajudar a generar ocupació, ens té de servir per a ajudar a generar eixa ocupació. Saben que contracten altres, però nosaltres hem de generar o crear eixes sinergies perquè aquells que ocupen realment tinguen eixes facilitats per a ocupar.

I atenant la seua pregunta, vaig a intentar explicar-li... Que sí que és de veres que posa que fa temps que estem treballant en el pla, però estem treballant seriosament, amb rigor, i volem que les coses isquen el millor possible. I a la millor no tan de pressa com voldríem, probablement, pel que he dit abans, per eixa manca d'estructura que tenim també i que no ens permet avançar el més ràpid possible.

Dir-li que l'eficiència en la gestió dels recursos i serveis d'ocupabilitat de què disposa el Servef per a l'execució de les seues

competències en matèria de polítiques del foment de l'ocupació, orientació, inserció laboral i formació i qualificació personal per a l'ocupació, he dir-li que hem de reestructurar aquest organisme autònom per a optimitzar els seus recursos, ampliar les seues activitats, racionalitzar els procediments de gestió, coordinar les seues actuacions amb els agents econòmics socials rellevants, garantir l'estabilitat laboral dels seus empleats i implantar una cultura organitzativa i de treball, on prevalga la implicació personal i la interdependència col·laborativa.

Vull dir, per tant, les línies en què estem actuant es per millorar l'eficiència i qualitat dels serveis que ha de donar el Servof:

En primer lloc, i ja ho he dit aquesta vesprada alguna que altra volta, escometre un canvi organitzatiu en el Servof, com ja he comentat –torne a repetir– aquesta vesprada, a través d'una norma rang legal que estructure el sistema valencià d'ocupació i el marc d'ordenació de les polítiques actives d'ocupació. En aquesta línia de millora de l'eficiència i qualitat en la gestió en la gestió de recursos i serveis, pot inscriure's la revisió i actualització del pla estratègic del Servof.

Reforçar la provisió de serveis públics d'ocupació i formació, a través d'un millor aprofitament dels recursos propis, en concret mitjançant l'impuls a la xarxa de centres propis de formació, ampliant els horaris d'obertura i convocant noves borses, a més d'adequant l'oferta formativa a les necessitats reals de les empreses i les persones aturades. En la programació de cursos per 2016 hi ha 286 cursos programats per a impartir amb personal propi, experts docents.

Intensificar l'atenció personalitzada de les oficines Servof, amb orientadors destinats al seguiment dels demandants d'ocupació, així com a la realització d'itineraris personalitzats d'inserció reals que permeten un verdader acompanyament que dote d'autonomia futura les persones usuàries. En aquest sentit, he de dir-li que l'1 de juny s'incorporen 34 orientadors per a l'atenció a joves, lligada al programa «Avalem Joves».

Reduir els terminis i simplificar i racionalitzar els tràmits de gestió de projectes i ajudes per a agilitzar la seua resolució per part del personal del Servof. Respecte d'això, es va a intensificar l'ús de les tecnologies de la informació per a estalviar i simplificar els procediments i que això repercutisca en la ciutadania. És imminent la publicació d'una APP mòbil d'autoservof.

Propiciar el diàleg social entre els òrgans directius dels Servof i tots els agents econòmics i socials claus en l'ocupació, de manera que aquests participen, efectivament, en la concepció estratègica de les actuacions i, fins i tot, en la seua implementació. Específicament, es va a potenciar la col·laboració i coordinació amb l'administració local i els seus tècnics, en una aposta decidida per la posada en valor del territori i la sostenibilitat de l'ocupació local.

Millorar l'estabilitat laboral de la plantilla del Servof, que actualment té una taxa d'interinitat propera al 50%, així com les retribucions dels seus treballadors, a través del corresponent procés de reclassificació de llocs de treball.

Implantar un projecte de millora i motivació laboral entre els treballadors dels Servof, pla d'organització saludable del

Servof, que consisteix en propiciar hàbits de vida saludable, crear dinàmiques de resolució de conflictes, generar sistemes de reconeixement de bones pràctiques, afavorir la comunicació interna dins de l'organització o planificar accions de voluntariat social. En aquest sentit, assenyalar que a principis de maig es van constituir els grups de voluntariat, nutrició, esport i cultura, dins del Pla d'organització saludable del Servof.

També, en aquesta línia de millora de l'eficiència i qualitat en la gestió de recursos del Servof, revisió del pla estratègic del Servof, redefinint la visió i missió i els valors del Servof, així com els objectius estratègics que es pretenen aconseguir, els plans d'actuació per a la seua consecució i els indicadors utilitzats per a donar compte del grau de compliment de les accions i objectius previstos en el pla. Específicament, aquest pla estratègic s'estructura entorn de quatre eixos: persones, recursos i aliances, organització i serveis. I es va a engegar un estudi destinat a avaluar les polítiques actives d'ocupació desenvolupades pel Servof. Aquest estudi va a permetre mesurar l'impacte en l'ocupabilitat dels seus programes i serveis, comparant els resultats dels beneficiaris de cadascun d'ells amb els aturats que no van rebre aquests serveis.

Així mateix, es va a escometre la contractació d'equips de busca d'ocupació, el que anem a dir «lanzaderas de empleo», tant per a joves com per a col·lectius en risc. Dos milions d'euros per a joves, entre dos i tres per a col·lectius. Actuacions que compten amb gran prestigi pels seus alts nivells d'inserció.

I, finalment, com ja he comentat en l'anterior interpellació, està en procés d'aprovació el nou reglament orgànic del Servof, amb l'objectiu en ment de la millora de la gestió i eficàcia del servei públic d'ocupació, dissenyant un nou sistema valencià d'ocupació que reconega tots els agents participants en una xarxa col·laborativa que permeta perfilar polítiques d'ocupació adaptades a les necessitats dels diferents territoris i les seues potencialitats.

I ho deixe ahí, i després intentaré contestar-li més cosetes.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Diputada Rosa García, quan vosté vullga.

La senyora García González:

Señor Climent, me habla usted de «Avalem Joves». Yo también le voy a contar algunas cosas que, a lo mejor, no las conoce porque no le han llegado.

El pasado 27 de enero nos citaron a todos los grupos para presentarnos este proyecto, y nos invitaron a participar en el plan, cosa que, sinceramente, nos pareció estupendo. Para ello, nos dieron una semana para que pudiéramos incluir alguna de nuestras propuestas.

Nosotros le remitimos unas preguntas para tener un poco más claro cómo iba a ser el procedimiento y para..., porque, claro, a la hora de hacer propuestas, necesitamos que nos contesten algunas cosas.

Pues, esto no se pudo llevar a cabo, lo de presentar nuestras propuestas, porque la contestación a esas primeras preguntas que necesitábamos nos llegó un mes después y dos días antes, y lo tenemos... –el registro estaba de mucho antes, pero nos llegó un mes después; por eso le digo que igual no lo sabe–, y dos días antes de que se presentara oficialmente el plan a la prensa que, por cierto, si hicieron lo mismo con el resto de grupos, pues, no me extraña que no difiera en nada del que ya nos habían adelantado, quiero decir que no había ninguna aportación más.

Bueno, a la vista de lo que me ha contestado, señor *conseller*, me parece que tengo clara la respuesta a la interpelación. ¿Qué medidas está llevando a cabo su *conselleria* para mejorar la gestión, calidad y eficiencia del Servef? Mire, si le dijera que ninguna, desde luego no sería justa porque alguna cosa, alguna cosa sí me ha dicho. Lo que pasa es que da la impresión de que ustedes saben lo que quieren hacer, pero no nos indican cómo. Parece que parchean los problemas con conceptos etéreos. Y no puedo decir que esto me sorprenda porque, al fin y al cabo, los temas relacionados con el empleo son un tema tabú en el todopoderoso pacto del botánico y un motivo de anatema para el tripartito.

Sobre todo, también le quiero decir que es que llevamos un año ya con todo esto. Yo, señor Climent, yo no le pido la nariz de Samantha, (*aplaudiments*) pero las pilas del conejito de Duracell, pues, (*rient*) igual venían bien.

Yo entiendo también que lleva una tarde muy dura, con dos interpelaciones sucesivas, básicamente con el mismo tema. Y quiero decirle que no se preocupe, que nosotros, que Ciudadanos no es el PP. Nosotros buscamos construir. Por eso, y ya que parece algo falto de ideas originales, mañana en registro tendrá presentada una moción subsiguiente a esta interpelación con un conjunto de medidas para remediar la situación. O sea, que le vamos a dar ideas en forma de diez propuestas para, a través del Servef, a través de los servicios valencianos de empleo o a través de las competencias de su *conselleria*, modificar toda la situación laboral y conseguir generar un cambio plausible en los valencianos. Le voy a anticipar alguna de esas ideas:

Una, fomentar los convenios de empresa. Los pequeños empresarios se encuentran con grandes convenios que a ellos les hunden. En la Comunidad Valenciana somos, sobre todo, micropymes. Y no me equivoco cuando elijo el verbo somos, porque la clase media es la que sustenta y mantiene el sistema; por eso en Venezuela no hay sistema, porque no hay clase media..., bueno, ni alimentos, ni medicamentos, ni vergüenza.

La otra, derechos sociales. ¿Cómo protegerlos? ¿Cómo acoger las recomendaciones del Consejo de Europa para poder integrarlas en la política de la Comunidad Valenciana?

Una más, conseguir que el Servef cumpla con su primordial función. Crear un verdadero cuerpo técnico de especialistas en empleo y orientación, formados en selección de personal y recursos humanos, que genere auténticos itinerarios

de colocación personalizados, en función de las aptitudes y capacidades de los demandantes del empleo.

Y, la última –que no es caso que le adelante el decálogo completo–, la *green economy*. Nosotros, aunque somos el partido naranja, apostamos por la economía verde, que tiene como objetivo prioritario reforzar a las pymes. Pymes, de nuevo; es nuestro empeño, para conseguir que exista una clase media fuerte y sostenible y que no vuelvan a caer los primeros cuando venga una crisis. Que no puede ser, que en España, afortunadamente, sí hay clase media, pero que la tenemos que cuidar porque, al final, son los que siempre sacan las castañas del fuego.

Bueno, la *green economy* apoya también a los empresarios, a los empleadores. Y lo hace por la vía de consolidar los negocios en el sector de la sostenibilidad y fomentando dicha sostenibilidad en el ámbito de la gestión empresarial.

Para finalizar, quiero decir que felicito al diputado señor Caballero –que, por cierto, no está– por su intervención, que suscribo prácticamente en todo. Pero debo decir una cosa, eso sí, que nosotros que somos naranja aprobamos el *green*; mientras el PP que son azules apoyan el *orange... market*, la economía de los grandes eventos. Veleidades de la vida.

Señor *conseller*, me gustaría que acogiera con cariño estas ideas. Nuestra voluntad es la de ser actores importantes en la recuperación laboral de la Comunidad Valenciana, espero que la de usted también lo sea.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Sí, moltes gràcies, president.

Senyora diputada.

Bé, ja, per endavant, gràcies per totes les aportacions. Totes les aportacions són ben rebudes. I, per tant, si poden ajudar a millorar el dia a dia de la nostra gent, encantats de poder incorporar-les al projecte. I, per tant, es poden debatre; es debaten jo crec que ací. I la mateixa cambra, doncs, tindrà l'oportunitat d'aprovar-les i passar-nos-les per a millorar qualsevol actuació que pugam fer en polítiques actives d'ocupació, no? Per tant, això és el primer.

Després, jo el que sí que li demanaria... Jo crec que en alguna intervenció, no sé si ha sigut en el seu company, he utilitzat la frase *patientia magna virtus est*, no? És a dir, moltes vegades, i des la màxima sinceritat, ens agradaria anar molt de pressa, eh?, però de vegades no podem o costa més la maquinària que el que nosaltres volguérem, no?

Per tant, jo l'únic que li demane ahí és que s'espere a les ordres. Estem traient ordres. Les ordres marcaran el com. Vull dir...

I també li demane una altra cosa. Vull dir, que si volen col·laborar i si realment això genera un problema que un procediment administratiu perdure en el temps, és a dir, i arribe molt tard, mínimament el que han de fer és dir-mos-ho, perquè vosté suposarà que un conseller o una consellera no està pendent, quan ja ha resolt alguna qüestió, del procediment administratiu. Se suposa que té la continuïtat. Per tant, jo li agraiïc que ho diga des d'ací perquè, aleshores, nosaltres ara tindrem una miqueta més de cura en vore tots els procediments. Però que he de dir-li que això se li va contestar en temps i forma. I gràcies, de manera clara, de la seua participació en el programa «Avallem Joves», no?

I, després, dir-li que sí que estem fent altres coses, no? Per exemple, estem... «Avallem Joves», que estem posant-lo en marxa i les ordres marcaran el com es desenvolupa. Però estem treballant «Avallem Territori», que també ordres van a eixir-ne de manera imminent. També «Avallem Experiència», per a no deixar-nos ningú...; és a dir, anem a fer-ho des dels trenta als seixanta-cinc anys, també en projectes i ordres que ajudaran també, sobretot la gent que estiga aturada i de llarga durada.

I, per tant, són tres projectes que són importants i que, poquet a poquet, en la mesura que anem avançant, eixiran eixes ordres per a ajudes a tota la gent que realment tinga necessitat i puga inserir-se en eixes ordres i millorar, doncs, l'ocupabilitat, en definitiva, que és el que desitgem, no?

Després, implantació de noves metodologies per a l'orientació laboral, així com els programes experimentals per a l'activació i motivació de les persones aturades.

També tenim recuperació de la perspectiva de gènere i de l'adopció de mesures orientades a la conciliació familiar i laboral.

Vull dir, que en moltíssims aspectes s'està treballant.

S'està treballant amb especial sensibilitat en la detecció de les necessitats de formació, atenent la diversitat territorial de la comunitat, des de la perspectiva del teixit econòmic de cada comarca.

En aquest àmbit, les nostres línies d'actuació són: accions formatives dirigides prioritàriament a les persones aturades, on tenim ahí més de cinquanta milions d'euros; plans de formació dirigits prioritàriament a persones ocupades, amb una quantia de quasi onze milions d'euros; i programes públics d'ocupació, formació. És a dir, tenim 22 milions d'euros per a eixos programes mixtos. A més, accions formatives dirigides als joves inscrits, i havia de dir-ho, en el sistema de garantia juvenil nacional. I programes públics d'ocupació i formació, dirigits a millorar la qualificació professional i la inserció professional dels col·lectius més vulnerables, per a facilitar la seua inserció en el món laboral.

És a dir, que n'hi han moltes vies, moltes línies que estem treballant, i que –els torne a repetir– *patientia magna virtus est*, i en la mesura que ara, de manera imminent, vagen a eixir ordres, anirem mirant si realment des de l'avaluació això

està funcionant o no està funcionant en l'ocupabilitat i en la formació que desitgem que siga la millor possible per a eixa ocupació que han de fer les nostres pimes i les mitjanes i les grans empreses.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre la política general del Consell en relació amb la necessitat de defensar el sector apícola enfront de les seues principals amenaces, en particular la utilització de productes fitosanitaris i la falta de regulació en la plantació de varietats de cítrics compatibles amb la pol·linització creuada, que formula la diputada senyora Beatriz Gascó Verdier (GP Podemos-Podem) (RE número 24.960, BOC número 79)

El senyor president:

Paciència *magna virtus est*. I ara continuem, de forma pacient, en la següent interpel·lació, que serà l'última del dia, que és la interpel·lació que formula la il·lustre diputada Beatriz Gascó, a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural.

Quan vosté vullga.

La senyora Gascó Verdier:

Moltes gràcies, president.

Bona vesprada. Estem en família.

Abans de res, volia agrair la presència de persones del sector apícola, que estan ací amb molta paciència ells també.

L'apicultura és una activitat tradicional i molt arrelada al País Valencià, capdavantera en la producció estatal de mel i altres productes de les abelles a nivell estatal. Una activitat amb un gran potencial de futur, si es recolza adequadament.

Una de les característiques d'aquesta activitat és la transhumància, orientació productiva que realitza importants desplaçaments territorials en busca de diverses floracions vegetals. Les dos principals amenaces que patix l'apicultura valenciana són la utilització de productes fitosanitaris i la falta de regulació en la plantació de varietats de cítrics compatibles amb la pol·linització creuada.

Como vosté mateixa va proposar en el ple del 13 d'abril passat, en resposta a una pregunta nostra, és fonamental l'engedada d'un pla de control d'explotacions agrícoles més